

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520420272/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

svarede han, „men” – idet han smilende pegede paa Fyen – „der er jo ikke saa langt hen, og jeg har ikke Ordre til andet end til at hente Vand.” Dermed hilste han til Afsked, og gik med Cadetterne hen til deres Folk.

En af Matroserne forstod engelsk, og paastod, at man skulde benytte det givne Vink. B. forestillede ham og de andre, som stemte i med ham: hvor neddrægtigt det var, at løbe bort med 97 Menneskers Passe; men først efter at have ladet sig forstaae med, at han kunde faae isinde at agere Presgang med dem, og overgive dem til Engellænderne, bleve de af andre Tanker, og roede ham hørsommeligen ned til Linjeskibet.

Chefen modtog B. med Høflighed, saae paa et Par af Passene, og sagde: „at de ikke vare gyldige.” B. gjorde ham opmærksom paa den engelske Overgenerals Navn. „Jeg bryder mig hverken om Cathcart, eller nogen General,” svarede han koldt, „her staaer jeg kun under Gambier.” – B. forestillede ham nu: at da han var kommen som en Slags Gesandt fra saa stort og blandet et Selskab af Rejsende, var det ham vigtigt at kunne bevise, hvorledes han havde udført sin Sendelse, og desaaarsag udbad han sig en skriftlig Erklæring. Denne erholdt han og, skjøndt affattet i lacedæmonisk Stil saaledes:

„Cannot pass the Belt without the Permission of Admiral Gambier.
Dixon, Commodore.”

Medens Dixon var inde i sin Kahyt, for at skrive denne Seddel – hvilket medtog henved en halv Time – kom et Par yngre Officerer (i Skoe og Silkestrømper) og converserede den danske Student med fransk Artighed, og engelsk Oprigtighed; idet de uden Omsvøb beklagede den „damned” Ministerstreg, der nu saaledes havde sat dem ud med deres gamle Blodsforvandre. – Under Samtalen kastede B. engang Øjet udover Rælingen efter sin Jolle ved Falderebstrappen: „Bless me!” raabte han uvilkaarligt, „what’s the crew about?” Han saae nemlig et Bombardement, men i en heel anden Maneer end Kjøbenhavns: Biscuiter fløj, som Snebolde, ud fra Stykportene ned i Jollen. Officererne lag nu ogsaa derned, og sagde: „Her gaaer det Rygte, at der er Hungersnød i Sælland.” Enten det nu var af Medlidenhed eller Overgivenhed, vi fik en god Ballast af Tvebakker tilbage med til Corsøer.

Den af Blicher for Rejseselskabet aflagte Beretning foranledigede